

NÉPSZABADSÁG ONLINE

Aprófa-hasogatók a biomassa ellen

Az alapanyagot és megélhetésüket féltik a fapanelgyártók

Az európai fapanelgyártók szerint munkahelyek megszűnéséhez vezethet, hogy a biomasszára mint megújuló forrásra épülő energiaszektor ugyanazt az aprófát használja nyersanyagként, mint ezek a vállalkozások.

Blahó Miklós Brüsszel | Népszabadság | 2010. november 6. | nincs komment

A maradékot az energetikai cégek viszik el

Bánhalmi János

Megint azok a fránya szándékolatlan következmények. Ahogy a bioüzemanyagok ötlete is jó szándékon alapult, mert a klímaváltozás elleni küzdelem hevében fogant, de hamar megmutatkoztak a nem kívánt mellékhatások, úgy a biomassa támogatása is új veszélyeket teremt. A mezőgazdasági termékekből készülő üzemanyagok az élelmiszer-termelés elől vehetik el az értékes földterületet, míg a biomassa uniós támogatása a fazúzalék – ágak, gallyak, kidőlt, rossz fák, fűrésztelepi maradványok és fűrészpor – elégetését ösztönzi. Közvetve persze. A cél nem ez, de az eredmény igen, mert ez a megújuló energiatermelésnek az egyik legegyszerűbb, leggyorsabb és legolcsóbb formája az érintett cégek számára.

De az aprófa, amelynek hasogatásért éppenséggel nagy kedvvel költöznek az erdők szélére a fapanelgyártó kisüzemek, drágul. Nagy-Britanniában például négy év alatt harminc százalékkal mentek fel az árak. Mert az energiaszektor és az évi 25 milliárd euró forgalmú panelgyártó ágazat is verseng érte mint nyersanyagért. Az Európai Fapanel Szövetség (EPF) főtitkára, Kris Wijnen daele lapunknak elmondta, hogy ezek a kis- és közepes vállalkozások a minap

munkabeszüntetéssel tiltakoztak az egyre tűrhetlenebb helyzet ellen.

Az unió belga elnökségében megértő fülekre talált a szövetség. A flamand parlamentben a közelmúltban vitát is rendeztek, amelyben Joris Van Acker, a Genti Egyetem professzora feltette a kulcskérdést: vajon környezetvédelmi szempontból valóban ésszerű elégetni a fát, hogy energiát állítsunk elő belőle? Azt hangoztatta: eljött az ideje annak, hogy megfelelően szabályozzák Európában a fosszilis tüzelőanyagok felváltását a biomasszával. Mindenképpen el kellene kerülni azt az abszurd helyzetet, hogy a fa közvetlen eltüzelése nyomán keletkezzék energia.

Aprófa-hasogatók a biomassza ellen

Az alapanyagot és megélhetésüket féltik a fapanelgyártók

Az európai fapanelgyártók szerint munkahelyek megszűnéséhez vezethet, hogy a biomasszára mint megújuló forrásra épülő energiaszektor ugyanazt az aprófát használja nyersanyagként, mint ezek a vállalkozások.

Blahó Miklós Brüsszel | Népszabadság | 2010. november 6. | nincs komment

A panelgyártók farostlemezt, MDF-lapokat, rétegelt lemezeket, laminált padlót, konyhai munkalapokat készítenek, s ezzel – mint Kris Wijnendaele rámutat – huszonötször annyit munkahelyet teremtenek, mint a biomassza ágazat, s tízszer nagyobb hozzáadott értéket hoznak létre. A fahulladék feldolgozása tonnánként több mint ezer eurót termel az európai gazdaságnak, míg elégetve ez az egy tonna csupán 118 eurót ér. A fából készült építőipari termékek életkora 75 év, ezt követően persze a sokszor vegyi anyagokkal is kezelt panelek elégethetők. De Wijnendaele hozzáteszi, hogy ezek a panelek életpályájuk során többször is újrahasznosíthatók.

A biomassza támogatása miatt azonban az energiacégek ráígérnek a nyersanyagára, s elveszik a levegőt a panelgyártók elől. Akik persze alighanem joggal érvelnek azzal, hogy a levegőt, mármint a friss levegőt éppen ők adják. Hiszen a fánál, az erdőnél jobb széndioxid-megkötő aligha létezik, s a megkötött káros anyag a panelekben, a lemezekben, a bútorokban is tovább raktározódik. E termékekben megbúvó karbon egyenlő az erdők által beszippantott 240 millió tonna szén-dioxiddal. Vagyis, ha a faipar bővül, akkor a klímaváltozást okozó gázok semlegesítése is gyorsul. Míg ha ezt az értékes alapanyagot elégetik, akkor ez a hatás nem érvényesül. Más kérdés, hogy a jelenlegi nemzetközi szabályozás szerint az élő fa szén-dioxid-befogóképességét könyvelik el, a kivágottét már nem, így annak elégetése sem oszt vagy szoroz már a klímaszámításokban. Ugyanakkor kérdésünkre Wijnendaele azért megnyugtát: Európában – igaz, nem uniós alapon – az országok önkéntesen elfogadják az erdőgazdálkodási útmutatásokat, tehát pusztán fazúzalék kedvéért nem irtanak erdőt. – Az európai gazdaság és környezet számára a fa nyilvánvalóan létfontosságú, amelynek elfecsérlése súlyos hiba lenne – mondja Wijnendaele, aki az ágazat nevében sürgeti az uniós támogatási rendszer, valamint a megújuló erőforrásokkal kapcsolatos nemzeti tervek átgondolását.

J'aime

Soyez le premier de vos amis à indiquer que vous aimez ça.